Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36484
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

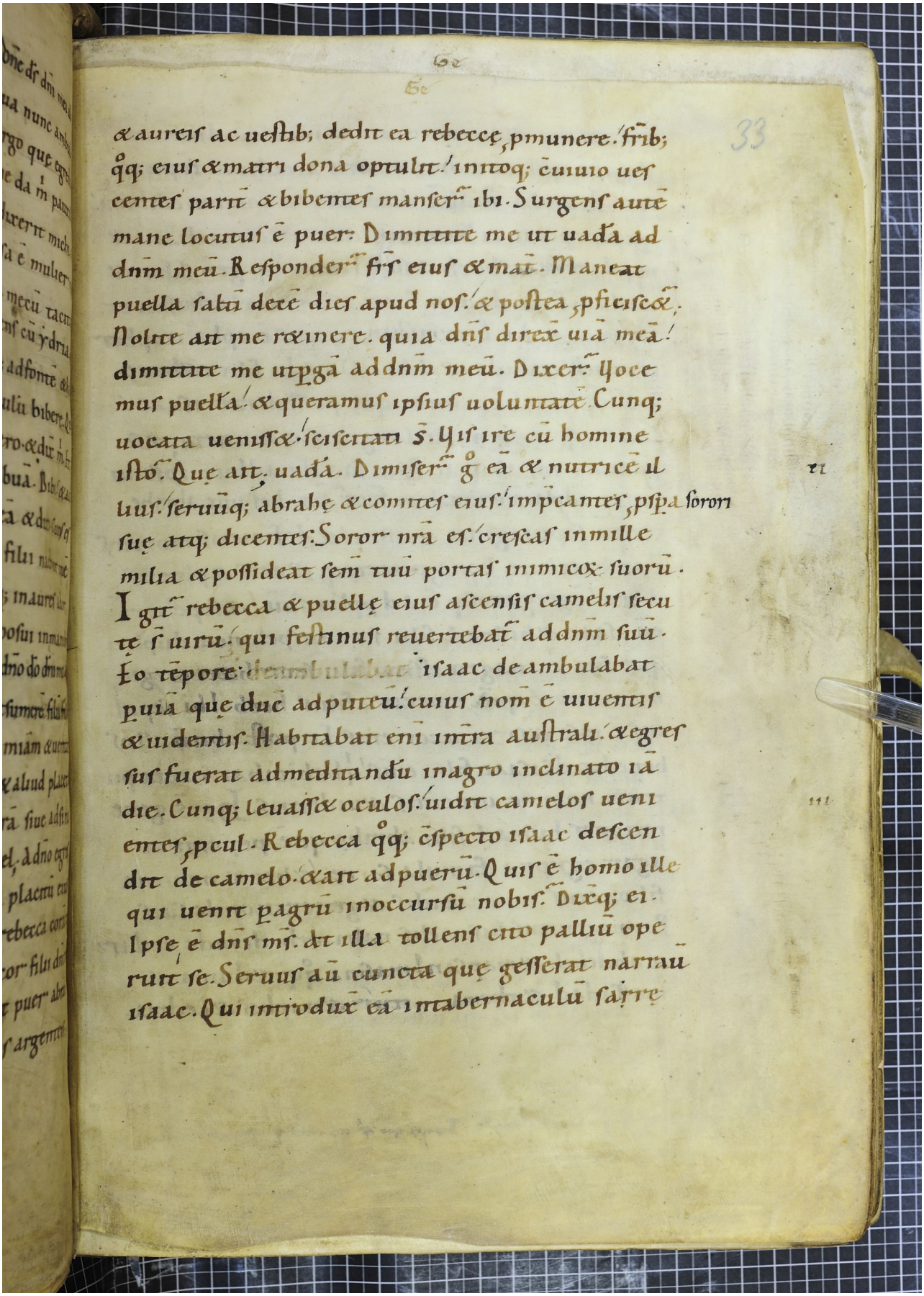

& aureis ac uestib; dedit ea rebecce pmunere. frib;
q̊q; eius & matri dona optulit. initoq; cuiuio ues
centes parti & bibentes manserunt ibi. Surgens autem
mane locutus e puer: Dimittite me ut uadam ad
dnm meum. Responderunt fres eius & mat. Maneat
puella saltem dece dies apud nos. & postea pficiscetur.
Nolite ait me retinere. quia dns direxit uiam meam.
dimittite me utpgam addnm meum. Dixerunt Yoce
mus puellam. & queramus ipsius uoluntate. Cunq;
uocata uenissent. scisitati s. Vis ire cum homine
isto. Que ait. uadam. Dimiserunt g̊ eam & nutricem il
lius. seruumq; abrahe & comites eius. impcantes pspa soror
sue atq; dicentes. Soror nra es. crescas in mille
milia & possideat semen tuum portas inimicorum suorum.
Igitur rebecca & puelle eius ascensis camelis secu
te sunt uirum. qui festinus reuertebatur addnm suum.
Eo tepore deambulabat isaac deambulabat
puiam que duc adputeum. cuius nomen e uiuentis
& uidentis. Habitabat enim intra australi. & egres
sus fuerat admeditandum in agro inclinato iam
die. Cunq; leuassent oculos. uidit camelos ueni
entes pcul. Rebecca q̊q; cspecto isaac descen
dit de camelo. & ait adpuerum. Quis e homo ille
qui uenit pagrum inoccursum nobis. Dixitq; ei.
Ipse e dns mus. at illa tollens cito palliu ope
ruit se. Seruus autem cuncta que gesserat narrau
isaac. Qui introduxit eam intabernaculum sarre